

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Banaru Vadim în numele inculpatului Verdeș Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2020, în cauza penală în privința lui

Verdeș Radu xxx, născut la xxx, originar și domiciliat xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.07.2019 - 05.07.2019;

Instanță de apel: 01.08.2019 - 07.07.2020;

Instanță de recurs: 12.01.2021 - 31.03.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 05 iulie 2019, Verdeș Radu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.art.42 alin.(5), 287 alin.(2) lit. b) Cod penal, la amendă în mărime de 700 unități convenționale, echivalentul a 35 000 lei.

Prin aceeași sentință a fost condamnat Taraev Filip, însă în privința acestuia hotărârile judecătorești cu recurs ordinar nu se contestă.

S-a dispus încasarea în mod solidar de la Taraev Filip și Verdeș Radu în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 207 lei, în legătură cu efectuarea expertizelor.

Acțiunea civilă înaintată de părțile vătămate Hlevnoi Mihail, Hlevnoi Ghenadie și Strișca Igor s-a admis parțial.

S-a dispus încasarea de la Verdeș Radu în beneficiul părții vătămate Hlevnoi Mihail, suma de 2 000 lei - cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune și, respectiv, 5 000 lei - cheltuieli de acordare a asistenței juridice.

S-a dispus încasarea de la Verdeș Radu în beneficiul părții vătămate Hlevnoi Ghenadie, suma de 2 000 lei - cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune și, respectiv, 5 000 lei - cheltuieli de acordare a asistenței juridice.

S-a dispus încasarea de la Verdeș Radu în beneficiul părții vătămate Strișca Igor, suma de 2 000 lei - cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune și, respectiv, 5 000 lei - cheltuieli de acordare a asistenței juridice.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, **Verdeș Radu,**

la 17.02.2017, aproximativ la orele 15:00, fiind instigat de către persoanele în privința cărora cauza penală a fost disjunsă și alte persoane necunoscute, de a participa la atacul asupra cet-lor Hlevnoi Ghenadie și Hlevnoi Mihail, în urma înțelegerii prealabile și împreună cu persoanele în privința cărora cauza penală a fost disjunsă și alte persoane neidentificate, din intenții huliganice, s-au adunat în mod organizat în com. Stăuceni, mun. Chișinău, după ce, la aceeași dată, aproximativ la orele 15:20, în aceeași componentă s-a deplasat la sediul SRL „Motus Auto MG”, amplasat pe str. A. Mateevici 46A din com. Stăuceni, mun. Chișinău. Ulterior, conform înțelegerii prealabile cu persoanele indicate mai sus, el a rămas în afara încăperii indicate, urmând să intervină în caz de necesitate în vederea acordării ajutorului la comiterea atacului asupra lui Hlevnoi Ghenadie și Hlevnoi Mihail, prin înlăturarea rezistenței depuse de către aceștia, iar persoanele în privința cărora cauza penală a fost disjunsă și alte persoane necunoscute au pătruns ilegal în interiorul încăperii SRL „Motus Auto MG”, amplasate pe str. A. Mateevici 46A din com. Stăuceni, mun. Chișinău, unde, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, printr-un cinism și obrăznicie deosebită, l-au agresat fizic pe Strișca Igor, prin aplicarea loviturilor cu pumnii și picioarele pe diverse regiuni ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 700 din 20.02.2017 echimoză la nivelul pavilionului articular drept, echimoză la nivelul cotului stâng, excoriație la nivelul cotului drept, care se califică ca vătămare neînsemnată. Ulterior, în continuarea acțiunilor criminale, persoanele în privința cărora cauza penală a fost disjunsă și alte persoane neidentificate, s-au ridicat la etajul 2 al încăperii, unde, adresându-se cu amenințări și deteriorând ușa de la un birou, au încercat forțat să intre în el, pentru a-i agresa fizic pe Hlevnoi Ghenadie, Hlevnoi Mihail și Hlevnoi Denis, cauzându-i lui Hlevnoi Mihail conform raportului de expertiză medico-legală nr. 678 din 18.02.2017 excoriație și echimoză la nivelul feței, care se califică ca vătămare neînsemnată, iar lui Hlevnoi Ghenadie conform raportului de expertiză medico-legală nr. 677 din 18.02.2017 plagă tăiată la nivelul degetului III mâna dreaptă, excoriații la nivelul feței, care se califică ca vătămare neînsemnată, acțiunile lor ilegale fiind curmate de către cet. Hlevnoi Ghenadie, care a aplicat arma de foc de model „Walther P22Q” pentru a respinge atacul ilegal al infractorilor.

Acțiunile lui Verdeș Radu au fost încadrate de prima instanță în baza art.42 alin.(5), 287 alin.(2) lit. b) Cod penal, conform indicilor – complicitate la huliganism, adică acțiuni menționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violente, acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, săvârșite de mai multe persoane.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de individualizarea pedepsei, cu pronunțarea unei hotărâri, prin care a-l recunoaște vinovat pe Verdeș Radu pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), 287 alin.(2) lit. b) Cod penal și a-i aplica pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1 200 unități convenționale, echivalentul a 60 000 lei.

În motivarea cerințelor sale acuzarea a invocat că, prima instanță neîntemeiat, și în consecință ilegal a aplicat față de inculpat pedeapsa redusă,

practic la limita minimă a sancțiunii, or, pedeapsa aplicată nu corespunde gravității faptelor imputate și circumstanțelor cazului în coroborare cu comportamentul infractorului în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești.

Consideră că, prima instanță n-a apreciat corect prevederile art.75 Cod penal, potrivit căroră: ”La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.”

A remarcat că, circumstanțele comiterii infracțiunii și comportamentul condamnatului denotă, că cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în limitele sancțiunii art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, în quantumul solicitat de procuror, această concluzie derivând și din gravitatea faptei imputate, pericolul social al acesteia și atitudinea inculpatului față de faptă și consecințe. Necesitatea aplicării unei pedepse mai aspre rezultă și din comportamentul lui Verdeș Radu în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, care n-a recunoscut vinovăția în comiterea faptei imputate, ceea ce a condiționat mobilizarea unor resurse suplimentare în vederea administrării probatoriului la faza urmăririi penale pentru a dovedi vinovăția acestuia.

Ulterior, după finalizarea urmăririi penale și expedierea cauzei penale în instanța de judecată, deși inculpatul a fost pus în fața unor probe incontestabile ce dovedesc vinovăția de comiterea faptei imputate, a manifestat același comportament, fapt care în consecință a dus la tergiversarea examinării cauzei penale în instanța de judecată.

De asemenea, a notat că din declarațiile inculpatului, care sunt unele nesincere, cu tentă de autoapărare și pasare a responsabilității pentru faptele comise pe umerii altor persoane și îndreptate spre denaturarea faptelor evidente, consideră că inculpatul n-a conștientizat pericolul faptei comise, mizând pe evitarea răspunderii.

A mai reținut că, prima instanță a constatat și existența prejudiciului cauzat prin comiterea infracțiunii, dispunând încasarea acestuia de la condamnați în folosul părților vătămate.

Conchide că, aplicarea față de Verdeș Radu a pedepsei penale în limitele solicitate de procuror, va contribui la atingerea scopului prevăzut de art.2 alin.(2) Cod penal. La caz, nerecunoașterea vinovăției, nesinceritatea declarațiilor inculpatului, nerecuperarea prejudiciului, fiind prezente circumstanțe cel caracterizează negativ, nu este clar din ce considerente față de inculpatul Verdeș Radu a fost aplicată pedeapsa redusă. Pedeapsa aplicată nu corespunde pericolului și gradului social al faptei comise, circumstanțelor comiterii infracțiunii, personalității și atitudinii condamnaților față de cele întâmplate și neconștientizarea pericolului crimei săvârșite.

3.1. Avocatul Banaru Vadim în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatul Verdeș Radu să fie achitat, din motivul lipsei elementelor constitutive ale infracțiunii.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, cele constatăte de prima instanță nu sunt relevante cauzei respective, or anterior careva conflicte între inculpat și partea

vătămată nu au avut loc, iar careva relații cu privire la pasageri nici nu au existat. Această concluzie este una contradictorie cu probele acuzării, nici din învinuirea formulată în rechizitoriu și nici din conținutul sentinței de condamnare nu sunt indicate concret care sunt acțiunile inculpatului Verdeș Radu pe care le-a întreprins față de părțile vătămate sau față de alte persoane, și în ce constau aceste acțiuni, altfel spus, nu este redat cum ele au fost materializate (prin aplicare violenței fizice față de alte persoane, acostarea jignitoare a cetățenilor, deteriorarea bunurilor, amenințarea cu aplicarea violenței, etc. .

Consideră că, prima instanță a constata săvârșirea faptei infracționale, însă nu a indicat care sunt acțiunile inculpatului Verdeș Radu care cad sub dispoziția normei penale incriminate – huliganismul. Astfel, prima instanță era obligată să indice concret ce acțiuni a întreprins nemijlocit inculpatul, și cum aceste acțiuni au încălcat ordinea publică, dacă au fost însoțite de aplicarea violenței sau cu amenințarea aplicării violenței, sau a întreprins niște acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Suplimentar, a menționat că prima instanță nici nu putea să indice aceste acțiuni, din simplu motiv că părțile vătămate, Hlevnoi Mihail, Hlevnoi Ghenadie și Strișca Igor au declarat că, pe inculpat la văzut pentru prima dată în sala de judecată, careva acțiuni de violență față de ei, inculpatul nu a aplicat, anterior nu se cunoșteau, conflicte nu au avut.

Deși în sentință sunt redate declarațiile părților vătămate, acestea au fost redate selectiv din procesul verbal de audiere a părților vătămate, ne fiind reflectate pe deplin, în asemenea circumstanțe când părțile vătămate au declarat că Verdeș Radu nu a întreprins acțiuni de violență față de ei, nu au putut confirma că anume inculpatul Verdeș Radu a deteriorat careva bunuri sau alte acțiuni ilicite, este de ne conceput cum instanță de judecată a ajuns la asemenea concluzie.

Această poziție este confirmată și de către martorul Hlevnoi Denis, care a declarat că cu inculpații nu se cunoștea.

Martorii Talchiv Victor, Talchiv Iurie, Glijin Dan, la fel nu au confirmat că inculpatul Verdeș Radu ar fi întreprins careva acțiuni huliganice sau careva violență față de alte persoane. În cazul când nimeni din cei audiați în cadrul procesului de judecată nu a confirmat că Verdeș Radu a întreprins careva acțiuni huliganice, nu este clar cum instanță de judecată a constatat vinovăția inculpatului în lipsa acțiunilor huliganice.

A menționat că, deși inculpatul nu a negat faptul că s-a aflat la locul faptei, acesta a menționat că a stat în parcare auto serviciului, însă a părăsit-o în timp ce a auzit zgomot și că unele persoane forțau geamul. Iar după ce a ieșit din parcare la o distanță de 15-20 de metri, a auzit împușcături, acest fapt nu poate fi echivalat cu o săvârșire a infracțiunii. Mai mult ca atât, deși în sentință au fost redate probele, instanța a omis să indice mențiunile din procesul verbal al ședinței de judecată, unde au fost vizualizate înregistrările video, unde au fost reflectate acțiunile lui Verdeș Radu, care nu a făcut alt ceva decât să stea un timp foarte scurt, ca ulterior să plece, deși alte persoane au mai rămas pe teritoriul parcării iar altele se aflau deja în încăperea auto serviciului, unde începuseră acțiunile huliganice.

Altfel spus, singurul fapt pentru care a fost pus sub învinuire și condamnat Verdeș Radu a fost prezența fizică în acea parcare, deși nimic ilegal acesta nu a comis, or art.27 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova redă: Dreptul la libera

circulație în țară este garantat. (...) instanța de judecată a constatat existența faptului comiterii infracțiunii prin complicitate, însă la fel nu a redat în sentință care acțiuni le-a întreprins Verdeș Radu ca modalitate de comitere a participației, cât și prin care probe se demonstrează aceste acțiuni.

Pentru partea apărării nu este clar care este fapta prejudiciabilă comisă de către Verdeș Radu, care sunt acțiunile acestuia și prin ce anume a contribuit la săvârșirea infracțiunii și care sunt probele directe care ar demonstra acest fapt.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2020, apelurile declarate a fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut că, urmărirea penală și judecata în primă instanță s-au desfășurat în strictă conformitate cu procedura prevăzută de lege și nu a constatat încălcări care atrag nulitatea probelor administrate și a actelor procedurale efectuate.

Instanța de apel a reținut că, motivele invocate în apelul avocatului Banaru Vadim, în numele inculpatului Verdeș Radu, cu privire la achitarea ultimului sânt nefondate.

În acest context, instanța de apel a reținut că probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sânt admisibile conform prevederilor art.95 Cod de procedură penală și sânt apreciate conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală. Prin urmare, starea de fapt și de drept stabilită prin sentință concordă cu probele administrate și apreciate de prima instanță.

Instanța de apel a mai remarcat că, sentința cuprinde elementele definitorii condamnării prevăzute de articolul 394 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, astfel sunt descrise faptele criminale, considerate ca fiind dovedite, forma și gradul de vinovăție a inculpatului, motivele și consecințele infracțiunii săvârșite, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care sunt respinse argumentele părții apărării.

În contextul evaluării activității primei instanțe cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, instanța de apel a subliniat că nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor respective, fiind solidară cu concluziile cuprinse în sentință, dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul, că vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită prin probatoriul administrat în cadrul procesului penal.

În atare situație, instanța de apela remarcat că este corectă concluzia primei instanțe privind calificarea infracțiunii prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpați și semnele componenței de infracțiune prevăzute la art.art.42 alin. (5), 287 alin. (2) lit. b) Cod penal: complicitate la huliganism, adică acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și de amenințare cu aplicarea unei asemenea violente, acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, săvârșite de mai multe persoane.

Cu privire la calificarea infracțiunii în baza art.art.42 alin. (5), 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, instanța de apel a remarcat:

- subiectul infracțiunii este inculpatul, care întrunește condițiile prevăzute la art.art.21 alin.(1), 22 Cod penal;
- obiectul juridic special al infracțiunii are un caracter complex, dat fiind că se exprimă în acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de

aplicarea violenței; obiectul juridic principal îl constituie relațiile-sociale cu privire la ordinea publică, iar obiectul juridic secundar îl formează relațiile-sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea părților vătămate; obiectul material îl reprezintă corpul părților vătămate - raportul de expertiză medico-legală nr. 700 din 20.02.2017, potrivit căruia lui Strișca Igor i-au fost cauzate echimoză la nivelul pavilionului auricular drept, echimoză la nivelul cotului stâng, excoriație la nivelul cotului drept, care se califică ca vătămare neînsemnată; raportul de expertiză medico-legală nr. 678 din 18.02.2017, potrivit căruia lui Hlevnoi Mihail i-au fost cauzate excoriație și echimoză la nivelul feței, care se califică ca vătămare neînsemnată; raportul de expertiză medico-legală nr.677 din 18.02.2017, potrivit căruia lui Hlevnoi Ghenadie i-au fost cauzate plagă tăiată la nivelul degetului III mâna dreaptă, excoriații la nivelul feței, care se califică ca vătămare neînsemnată;

- latura obiectivă a infracțiunii se exprimă prin acțiunile criminale prin care se încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra părților vătămate;

- latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă, având la bază motive huliganice.

Instanța de apel a conchis că, versiunea de apărare nu are acoperire probatorie și se combate prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză. Nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea, de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și apreciate în modul cuvenit, demonstrează cu certitudine participarea la săvârșirea infracțiunii imputate.

Astfel, motivele invocate în apel, sub aspectul nevinovăției inculpatului Verdeș Radu, reprezintă opinia subiectivă a părții apărării.

4.2. Totodată, instanța de apel a evidențiat că, este corect soluționată și chestiunea privind pedeapsa aplicată inculpatului Verdeș Radu, aceasta fiind în limitele legii. Prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61, 64, 70 și 75 Cod penal, în sentință, fiind cuprinse datele privind persoana inculpatului Verdeș Radu, gravitatea infracțiunii săvârșite și circumstanțele care influențează asupra pedepsei.

Prima instanță motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, în așa mod, corect concluzionând că atingerea scopului pedepsei se v-a obține prin aplicarea pedepsei cu amendă.

Temeiuri pentru aplicarea unei pedepse mai ușoare decât cea prevăzută de lege nu s-au constatat de către instanța de apel. În atare considerente s-au respins și argumentele invocate în apelul procurorului cu privire la blândețea pedepsei, or, inculpații au săvârșit o infracțiune, care, conform art.16 alin.(3) Cod penal, se clasifică ca mai puțin gravă, anterior nu au fost judecați, circumstanțe agravante nu s-au constatat.

În afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelanți, instanța de apel examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei, conform cerințelor din art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, a apreciat că nu există temeiuri de a interveni în sentință.

În final, instanța de apel a conchis că vis-a-vis de temeiurile de fapt și de drept relevate, sentința atacată este legală, întemeiată și motivată.

5. Avocatul Banaru Vadim în numele inculpatului Verdeș Radu, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar

decizia, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea cerințelor sale, recurentul a invocat că, instanțele inferioare au comis mai multe erori, materializate prin încălcarea normelor de drept material și procedural, prin aprecierea arbitrară a probelor, neexpunerea asupra tuturor motivelor indicate în apel, lipsa cercetării probelor în instanța de apel prin citirea acestora, lipsa indicării concrete a acțiunilor infracționale comise de Verdeș Radu.

A notat că, în conținutul deciziei adoptate de către instanța de apel, lipsește analiza și aprecierea probelor, fiind redat doar: „În contextul evaluării activității primei instanțe cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor respective”, instanța de apel fiind solidară cu concluziile cuprinse în sentință. Consideră că, asemenea abordare și reflectare de către instanța de apel este contrară prevederilor art.414 alin.(2) Cod de procedură penală. Instanța de apel a transcris în decizie doar probele, fără ca să fie în esență verificate și cercetate în ședință de judecată și să le fie dată o apreciere din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării acestora cu tot materialul probator, deși în cererea de apel au fost descrise detaliat argumentele asupra necesității verificării suplimentare și aprecierii probelor care demonstrează nevinovăția inculpatului.

Apărarea a evidențiat că, instanța de apel a ignorat prevederile art.art.413 alin.(1), 400 alin.(1), 389, 394 Cod de procedură penală. Opinează că, în esență instanța de apel nu a examinat pricina în fapt și în drept, nu a descris acțiunile infracționale ale inculpatului Verdeș Radu, nu a examinat probele și nu sa expus asupra acestora, ci doar le-a transcris fără ca să le examineze și se le de-a aprecierea cuvenită, prin expunerea în decizia adoptată. Cauza penală în privința inculpatului Verdeș Radu a fost disjunsă din cauza penală de învinuire altor persoane care au fost condamnate, ultimii au recunoscut integral vinovăția solicitând examinarea cauzelor în ordinea prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală. În continuare, a remarcat că acuzarea a adus aceleași învinuiri lui Verdeș Radu și cu același material probator, iar versiunea inculpatului pur și simplu a fost neglijată atât de instanța de fond cât și cea de apel.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință procurorul, care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul invocă temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și când fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În esență, critiquele recurentului se axează pe ideea că instanțele de fond nu au intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpatului, acestea fiind apreciate greșit, eronat fiind dispusă condamnarea în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Raportând normele de drept citate la circumstanțele cauzei, Colegiul penal constată că aceste temeuri nu-și găsesc confirmare în speța dedusă judecății și în acest sens menționează următoarele.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că instanța de apel dispunând menținerea sentinței, corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale inculpatului, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiind apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor.

Totodată, Colegiul penal constată că, recurentul critică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond, considerându-l ca necorespunzător circumstanțelor de fapt ale cauzei. Însă, aceste argumente nu pot fi reținute deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei, instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Mai mult, potrivit art.art.6 pct.11¹), 27, 414 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Colegiul penal, ține să menționeze că, toate probele administrate au primit apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse de recurent, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei. În contextul dat, Colegiul penal reține că art.427 alin.(1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat.

În consecință, Colegiul penal respinge ca nefondate argumentele avocatului că, instanțele de fond nu s-a expus asupra argumentelor apărării și au evitat de a da o apreciere probelor în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, deoarece instanțele de fond s-au expus asupra argumentelor invocate de partea apărării, precum și asupra versiunii înaintate, probele administrate de organul de urmărire penală au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, fapt ce a dus la constatarea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

În continuare, cu referire la temeiul de casare prevăzut de pct.8) alin.(1)

art.427 Cod de procedură penală, instanța de recurs ține să menționeze că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul penal atestă că, instanța de apel a stabilit prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și cea care caracterizează latura subiectivă, precum și obiectul și subiectul infracțiunii.

De către instanțele de fond cert s-a stabilit că inculpatul Verdeș Radu a rămas în afara încăperii, urmând să intervină în caz de necesitate în vederea acordării ajutorului la comiterea atacului, iar alte persoane în privința cărora cauza penală a fost disjunsă și alte persoane necunoscute au pătruns ilegal în interiorul încăperii SRL „Motus Auto MG”, amplasate pe str. A. Mateevici 46A din com. Stăuceni, în mun. Chișinău, din intenții huliganice.

Astfel, se constată că, în cauză au fost stabilite toate elementele componente ale infracțiunii imputate lui Verdeș Radu, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din hotărârile instanțelor de fond, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în mod obiectiv, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală.

Suplimentar, analizând textul hotărârilor atacate în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanțele de fond s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În contextul celor menționate, Colegiul penal conchide că, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea soluției contestate, precum și motivele adoptării ei, motivarea soluției nu contrazice dispozitivului hotărârii, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

În atare circumstanțe, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărârii contestate și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Banaru Vadim în numele inculpatului Verdeș Radu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iulie 2020, în cauza penală în privința lui *Verdeș Radu xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 20 mai 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena